Zelnik Zétény: Az én Hálám

Hála, összesen négy betű
S vele az életem egyszerű!
Szívemben él, amióta élek,
Szüleimnek köszönve a földi létet.
Rövid ideig élhettem csak Velük,
De csillagként ragyog felettem
Óvó tekintetük.
Hálás vagyok a sorsnak vagy egy felsőbb
lénynek,
Hogy védelmezőül a Nagyit adta nékem.
A mindennapokban tanácsot ad és segít,
Két bátyámmal és a húgommal családként egyesít!
Örülni tudok velük a nyíló hóvirágnak, a vajas
kenyérnek, a bográcsban gőzölgő gulyásnak.
Hálával tartozom esőben a csillámló fényért,
Emberi sokaságban a barátaimért, a kitartó
tanulásomért kapott dicséretért.
Hálás vagyok, hogy élek és érzek!
Ha nem lehetnék HÁLÁS: Mit érne az élet?